

Study the scientific co-authorship in Medical Sciences Research Center of Guilan

Received: 12 July 2016

Accepted: 12 Dec. 2016

Borji zemeidani N (MA)^{1*}

Asadi S (PhD)²

1. School of Humanities, Shahed University, Tehran, Iran.

2. Department of knowledge and Information Science, School of Humanities, Shahed University, Tehran, Iran.

Corresponding Author:

Narges Borji zemeidani

Shahed University, Tehran, Iran.

P.Code: 1865133191

Email:

Ketabdar.iranzamin@gmail.com

Abstract

Background and aim: Collaboration with researchers at national and international level is broad form of scientific collaboration that the results of the studies in this area focuses on its importance and advantages. The aim of this study was to determine the co-authorship of researchers in Medical Science Research Centers of Guilan province.

Material and methods: This applied study was conducted using descriptive and survey method with a scientometric approach. The authors used the participation coefficient formula to determine the authors' participation. The research data were extracted from the Scopus citation database, and the scientific cooperation was drawn up using UCINET software.

Findings: The scientific outputs of the Research Centers of Guilan province were 1140 cases, and the scientific cooperation of all centers were 5171, too. Among them, the Urology Center with 310 scientific productions and 1608 collaborations and Dental Science Research Center with 157 scientific productions and 151 collaborations had the most and lowest levels of cooperation, respectively. This university has had the most co-authorship with the United States, Sweden, Spain and Germany, respectively. The total co-authorship coefficient was also 0.40.

Conclusion: The results showed that international cooperation of Guilan Medical Sciences Research Center is relatively at low levels.

Keywords: Scientific co-authorship, Medical Research Centers, Co-authorship coefficient, Scientific outputs, Guilan

تحلیل هم نویسنده‌گی علمی مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان

پذیرش مقاله: ۹۵/۹/۲۲

دربافت مقاله: ۹۵/۴/۲۲

چکیده

سابقه و هدف: همکاری پژوهشگران در سطح داخلی و بین المللی، شکل گستردگی ای از مشارکت علمی است که نتایج مطالعات در این حیطه، بر اهمیت و مزایای آن تأکید دارد. این پژوهش با هدف تعیین میزان هم نویسنده‌گی پژوهشگران مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان انجام شده است.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر از نوع کاربردی و با روش‌های استنادی و پیمایشی با رویکرد علم سنجی انجام گرفته است. برای تعیین مشارکت پذیری نویسنده‌گان از فرمول ضریب مشارکت استفاده شده است. داده‌های مورد نیاز پژوهش از پایگاه استنادی Scopus استخراج گردید و نقشه همکاری‌های علمی با استفاده از نرم افزار UCINET ترسیم شد.

یافته‌ها: تولیدات علمی مراکز تحقیقاتی استان گیلان، ۱۱۴۰ مورد و میزان همکاری‌های علمی کل مراکز ۵۱۷۱ مورد بوده است. که از این مقدار سهم مرکز تحقیقات اورولوژی با ۳۱۰ تولید علمی و ۱۶۰۸ همکاری بیشترین و مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی با ۱۵۷ تولید علمی و ۱۵۱ همکاری کمترین میزان همکاری را دارا بودند. این دانشگاه بیشترین هم نویسنده‌گی را به ترتیب با کشورهای آمریکا و سوئیس، اسپانیا و آلمان داشته است. ضریب همکاری کلی نیز ۴۰٪ بود. بدست آمد.

نتیجه‌گیری: همکاری بین المللی مراکز تحقیقات علوم پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گیلان در سطح نسبتاً پایینی قرار دارد.

وازگان کلیدی: هم نویسنده‌گی علمی، مراکز تحقیقات علوم پزشکی، ضریب هم نویسنده‌گی، تولیدات علمی، استان گیلان

نرگس برجی زمیانی (MA)^{۱)}

سعید اسدی (PhD)^{۲)}

۱. دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.

۲. گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.

نویسنده مسئول:

نرگس برجی زمیانی

تهران، ابتدای آزاد راه تهران-قم، رویروی حرم مطهر امام خمینی (ره)، دانشگاه شاهد، دانشکده علوم انسانی، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی.

کد پستی: ۱۸۵۱۳۳۹۱

Email:

Ketabdar.iranzamin@gmail.com

مقدمه

هنگامی که دو یا چند نویسنده با هدف خلق اثری مشترک، منابع، استعدادها و حاصل تلاش خود را به اشتراک می‌گذارند همکاری علمی اتفاق می‌افتد (۱).

پدیده هم نویسنده‌گی یا هم تألیفی در تمامی حوزه‌های علوم روند رو به رشدی را طی می‌کند و تأکید بسیاری از مجلات علمی در حال حاضر بر همکاری و هم تألیفی است. تعامل میان متخصصان حوزه‌های علمی مدت‌ها است که ضروری شده است و در این فرایند فعالیت‌های ارتباطی نسبتاً زیادی از قبیل گفتگوی متخصصان با یکدیگر، نوشت و مطالعه مقالات و نامه‌ها صورت می‌گیرد (۲).

یکی از شیوه‌های همکاری علمی، هم تألیفی است. هر روز بر اهمیت همکاری علمی افزوده شده و در نتیجه میزان آن نیز افزایش می‌یابد. همکاری علمی دارای توانی بالقوه برای حل مشکلات پیچیده علمی، توسعه پایدار و درک متقابل فرهنگی است (۳).

در مطالعات علم سنجی، الگوهای همکاری با استفاده از روش‌های کمی آماری مورد بررسی قرار می‌گیرند. به کارگیری روش کمی در

ارزیابی نوشه‌های علمی تحول عظیمی در مطالعات مختلف و اطلاع‌رسانی به وجود آورده است (۴).

هم نویسنده‌گی یکی از ملmos ترین و مستندترین شکل‌های همکاری علمی است (۵). شبکه‌های هم نویسنده‌گی، دسته مهمی از شبکه‌های اجتماعی هستند و به طور گسترده‌ای برای تعیین ساختار همکاری‌های علمی و موقعیت فردی پژوهشگران به کار می‌روند (۶).

طی سال‌های گذشته مطالعات متعددی به بررسی برondادهای علمی پژوهشگران پرداخته‌اند. هر کدام از این پژوهش‌ها از جنبه‌های متفاوتی این برondادها را مورد بررسی قرار داده‌ند. برخی به روند رشد، برخی به بررسی همکاری‌های علمی و برخی هم به بررسی شبکه‌های استنادی و هم استنادی، شبکه‌های هم نویسنده‌گی، ترسیم ساختار علمی و غیره پرداخته‌اند. تاکنون مطالعات زیادی در زمینه تحلیل شبکه‌های هم تألیفی با استفاده از شاخص‌های تحلیل شبکه‌های اجتماعی انجام شده که به تعدادی از آنها اشاره می‌شود. عصاره و معرفت به مطالعه رشد و توسعه مقالات علمی پژوهشگران ایرانی علوم پایه و بین‌رشته‌ای در شبکه مدل‌لین-پژوهشکی طی سال‌های ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۵ در پرداختند و

در مقاله Durden & Perri با عنوان هم تأثیری و اثر بخشی انتشارات، به بررسی وضعیت هم تأثیری در میان متخصصان حوزه اقتصاد در ایالات متحده آمریکا پرداختند. آنها به این نتیجه دست یافتند که ضریب کلی هم تأثیری از سال ۱۹۹۲ به بیش از ۳۸ درصد افزایش یافته است (۱۱).

Kim خاطر نشان می‌کند که همکاری‌های پژوهشی در سطح بین‌المللی در کشورهای در حال توسعه، اغلب در به دست آوردن دانش و فنون از کشورهای توسعه یافته نقش دارد (۱۲).

Anuradha & Urs تحلیل الگوهای همکاری در انتشارات هند را مورد بررسی قرار داده‌اند. مطابق با یافته‌های آنها فیزیک، شیمی و پزشکی بالینی حوزه‌هایی هستند که بالاترین سهم همکاری بین‌المللی را به خود اختصاص داده‌اند. آمریکا، ایتالیا، آلمان، فرانسه و بریتانیا پنج کشور برتری هستند که از همکاری بالایی با هندوستان برخوردارند (۱۳).

در یک جمع بندی کلی، بررسی پیشینه‌ها نشان می‌دهد هر چند در برخی حوزه‌ها، مطالعات همکاری علمی انجام شده اما تاکنون در حوزه همکاری علمی پژوهشگران مراکز تحقیقات پزشکی استان گیلان تحقیقی صورت نگرفته است. با توجه به هدف پژوهش که تحلیل داده‌های کتابشناختی تولیدات علمی اعضای هیات علمی مراکز تحقیقات علوم پزشکی گیلان می‌باشد، تحقیق حاضر به تحلیل شبکه هم نویسنده‌گی و ضریب همکاری علمی محققان مراکز تحقیقات علوم پزشکی گیلان می‌پردازد که به مدیران و مسئولان مراکز نسبت به گسترش همکاری‌های علمی و برنامه‌ریزی برای همکاری‌های علمی در سطح داخلی و خارجی می‌تواند کمک کند. پرسش‌های پژوهش عبارتند از:

۱- هم نویسنده‌گی پژوهشگران مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان در سه سطح درون سازمانی، برون سازمانی و بین‌المللی چگونه است؟

۲- ضریب همکاری گروهی پژوهشگران مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان در پایگاه استنادی اسکوپوس طی سال‌های ۲۰۰۹-۲۰۱۵ میلادی چگونه است؟

۳- کشورهایی که بیشترین همکاری علمی را با مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان دارند، کدامند؟

۴- دانشگاهها و مؤسساتی که بیشترین همکاری علمی را با مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان دارند، کدامند؟

۵- پژوهشگرانی که بیشترین همکاری علمی را با مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان دارند، کدامند؟

۶- شبکه هم نویسنده‌گی پژوهشگران مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان به چه شکل است؟

مواد و روش‌ها

این مطالعه پژوهشی توصیفی با روش‌های اسنادی و با استفاده از فنون علم سنجی انجام گرفته است. جامعه پژوهش شامل تولیدات علمی محققان ۱۰ مرکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان می‌شود که

دریافتند که مقالات و آثار پژوهشگران ایرانی در پایگاه اطلاعاتی مدلاین افزایش قابل توجهی داشته به طوری که همکاری گروهی نویسنده‌گان برای هر مقاله به طور متوسط ۳/۴ نفر بوده است (۷).

دانش و همکاران طی مقاله‌ای با عنوان «همبستگی میان تولید علم و میزان همکاری گروهی دانشمندان علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی در جهان» به بررسی میزان همکاری گروهی محققان مراکز تحقیقاتی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در اجرای ۱۳۸۰-۱۳۸۵ پرداختند. نتایج مشخص نمود که پرکارترین پژوهشگران که دارای همکاری گروهی بوده‌اند، محمد علی نیلفروشزاده با همکاری در ۲۲ طرح تحقیقاتی، صدیقه عسگری و غلامعلی نادری هر یک با مشارکت در ۱۹ طرح تحقیقاتی بیشترین مشارکت علمی را در بین محققان داشته‌اند. نتایج حاکی از آن است که شناسایی رشته‌ها و پژوهشگران پرکار، می‌تواند راهنمایی برای سایر محققین و دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اصفهان باشد تا با پژوهشگران فعال در تولید علم دانشگاه خود بیشتر آشنا شوند و بتوانند از طریق همکاری علمی با آنها از تجارت این افراد استفاده کنند (۸).

اسدی و دیگران در پژوهشی با عنوان همکاری‌های علمی و شبکه‌های هم تأثیری در تولیدات علمی دانشگاه صنعتی شریف در طول سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۱۰ می‌بادرت به تعیین الگوهای همکاری و تحلیل شبکه‌های هم تأثیری تولیدات علمی دانشگاه صنعتی شریف در سال‌های ۲۰۰۵-۲۰۱۰ پرداختند. یافته‌ها حاکی از آن بود همکاری مؤسسه‌ای و همکاری بین مؤسسه‌ای در بالاترین سطح؛ و در مقابل، همکاری بین‌المللی از پایین‌ترین سطح برخوردار بوده است. سهم تولیدات با الگوی نویسنده‌گی تک نویسنده در حال کاهش بوده و سهم تولیدات با الگوی دو نویسنده و بیش از دو نویسنده، پیوسته در حال افزایش بوده است (۲).

احمدی، عصاره و سهیلی در مقاله‌ای با عنوان "همکاری علمی، زمینه‌ساز شبکه هم نویسنده‌گی" روابط هم نویسنده‌گی مجتبی شمسی‌پور در حوزه شیمی را مورد بررسی قرار دادند و نتایج نشان می‌دهد که مطالعه هم نویسنده‌گی مقاله‌های علمی و شبکه‌های استنادی که مبتنی بر پایگاه‌های انتشارات علمی است، راهی مؤثر برای بررسی همکاری بین دانشمندان است (۹).

سهیلی، چشم‌های سهیلی و آتش‌پیکر در مقاله خود با استفاده از تحلیل شبکه‌های اجتماعی به تحلیل شبکه هم نویسنده‌گی پژوهشگران حوزه علوم پزشکی ایران پرداختند و یافته‌ها نشان داد مهمترین معیارهای انتخاب همکار پژوهشی از دیدگاه پژوهشگران دارای نقش مرکزیت عبارت بودند از: همتخصص بودن، تیم پژوهشی برتر، داشتن علم لازم، مقبولیت سیاسی، فرهنگی و علمی. همچنین نتایج تحقیق آنها نشان داد شبکه هم نویسنده‌گی مجله‌های مورد بررسی، دارای مرکزیت پایین بوده و بین نویسنده‌گان ارتباط کمی برقرار بود. همچنین نویسنده‌گانی که بالاترین نمره مرکزیت را به دست آورده امکان دسترسی سریع به سایر نویسنده‌گان و منابع حاضر در شبکه را دارند و به عنوان نویسنده‌گان گروه پرقدرت مطرح هستند (۱۰).

- J = تعداد نویسنده‌گان مشارکت‌کننده در تولید یک مدرک
F_j = فراوانی مدارک دارای J نویسنده
N = تعداد کل مدارک تولید شده در سال X
K = بالاترین تعداد نویسنده‌گان مشارکت‌کننده در تولید یک مدرک
در سال X

یافته‌ها

در این تحقیق هم نویسنده‌گی علمی اعضای هیأت علمی هر مرکز به صورت همکاری‌های درون سازمانی و همکاری‌های برون سازمانی و همکاری‌های بین‌المللی مورد ارزیابی قرار گرفت. تعداد ۱۱۴۰ مقاله در ۱۰ مرکز تحقیقاتی علوم پزشکی گیلان در طول سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۵ در نمایه استنادی اسکوپوس نمایه‌سازی شده است که از حدود ۱۱۹ عضو هیأت علمی این مراکز تعداد ۵۱۷۱ نویسنده در نوشنامه مقاله با اعضای هیأت علمی این مراکز همکاری داشته‌اند. هر یک از مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان به ترتیب اوروپولزی (۲۱ عضو)، التهابی ریه (۱۳ عضو)، ترومای جاده‌ای (۱۷ عضو)، اختلال رشد کودکان (۲۲ عضو)، بینی و سینوس (۷ عضو)، بهداشت و باروری (۸ عضو)، سلوی و مولکولی (۱۴ عضو)، علوم دندانپزشکی (۱۳ عضو)، عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت (۸ عضو) و مرکز تحقیقات گوارش و کبد (۸ عضو) هیأت علمی دارند.

جدول ۱ هم نویسنده‌گی پژوهشگران مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان در سطح درون سازمانی را نشان می‌دهد. همانگونه که در جدول ۱ نشان داده شده است در مجموع، طی سال‌های مورد مطالعه، ۱۲۷۵ هم‌نویسنده‌گی درون سازمانی توسط مراکز تحقیقات علوم پزشکی صورت گرفته و در این میان سهم مرکز تحقیقات اوروپولزی با ۶۳۹ هم‌نویسنده‌گی درون سازمانی و پس از آن مرکز تحقیقات بیماری‌های گوارش و کبد با ۱۶۳ مورد بیشترین هم نویسنده‌گی درون سازمانی را دارد. در این میان مرکز تحقیقات علوم دندان پزشکی با ۲۸ هم‌نویسنده‌گی در مجموع در سال‌های مورد مطالعه، کمترین میزان هم‌نویسنده‌گی درون سازمانی را دارا بوده است.

مدارک علمی منتشر شده آنها در پایگاه استنادی اسکوپوس نمایه شده‌اند. این مراکز شامل مرکز تحقیقات بیماری‌های گوارش و کبد، اوروپولزی، بهداشت و باروری، سلوی مولکولی، ترومای جاده‌ای، علوم دندانپزشکی، بیماری‌های التهابی ریه، بیماری‌های بینی و سینوس، عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت و مرکز تحقیقات اختلالات رشد کودکان می‌باشد. با توجه به تعداد محدود مراکز تحقیقاتی استان گیلان در این تحقیق نمونه‌گیری انجام نگرفت و روش کار به صورت سرشماری می‌باشد. ابزار گردآوری داده‌ها پایگاه اطلاعاتی SCOPUS است. برخی از داده‌ها، برای تجزیه و تحلیل بیشتر وارد نرم افزار اکسل شد. نقشه همکاری‌های علمی نیز با استفاده از نرم افزار UCINET ترسیم شد. کلیه مقالات نمایه شده اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی گیلان در بانک استنادی اسکوپوس در سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۵ بازیابی شدند. به دلیل اینکه مراکز تحقیقات پزشکی استان با نام کلی دانشگاه علوم پزشکی گیلان مورد ارزیابی قرار می‌گیرند، ابتدا با تایپ وابستگی سازمانی دانشگاه علوم پزشکی گیلان (Guilan University of Medical Sciences) در جعبه جستجوی بانک اطلاعاتی اسکوپوس کلیه رکوردهایی که با این وابستگی ثبت و نمایه شده بودند استخراج شدند. سپس فراوانی مقالات محققان مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان از طریق اسامی این افراد مورد بررسی قرار گرفت. اطلاعات مقالات شامل تعداد مؤلف، تعداد مؤلفین همکار داخلی و تعداد مؤلفین همکار خارجی بودند.

برای محاسبه تعداد مقالات، تعداد نویسنده‌گان، نسبت نویسنده به مقاله، تعداد مؤلفین همکار داخلی و خارجی از آمار توصیفی و برای محاسبه ضریب هم نویسنده‌گی از فرمول محاسبه ضریب هم نویسنده‌گی علمی استفاده شد.

لازم به ذکر است داده‌های لازم برای این پژوهش در مهر ماه ۱۳۹۴ از پایگاه استنادی اسکوپوس استخراج شد. همچنین برای پاسخگویی به یکی از سوالات پژوهش (تعیین ضریب همکاری نویسنده‌گان) از فرمول زیر استفاده شده است (۱۴).

$$cc = 1 - \left\{ \sum_{j=1}^k \left(\frac{1}{j} \right) * \frac{f_j}{N} \right\}$$

جدول ۱: میزان هم نویسنده‌گی درون سازمانی مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان به تفکیک سال

	سال										مراکز تحقیقاتی
	۲۰۰۹	۲۰۱۰	۲۰۱۱	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۴	۲۰۱۵	جمع			
اورولزی	۶۵										
بیماری‌های گوارش و کبد	۶										
بهداشت و باروری	۱										
سلولی مولکولی	۱۷										
تروما جاده‌ای	۳										
علوم دندانپزشکی	۰										
بیماری‌های التهابی ریه	۱۲										
بیماری‌های بینی و سینوس	۶										
عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت	۵										
اختلالات رشد کودکان	۱۰										
مجموع	۱۲۵										
۱۲۷۵	۱۸۱	۱۸۲	۲۰۸	۲۹۰	۱۹۳	۱۶۸	۱۱۰	۱۲۷۵			

هم نویسنده‌گی برون سازمانی و پس از آن مرکز تحقیقات گوارش و کبد با ۶۹۳ مورد بیشترین هم نویسنده‌گی برون سازمانی را دارد. در این میان مرکز تحقیقات علوم دندان پزشکی با ۱۱۵ هم نویسنده‌گی در مجموع در سال‌های مورد مطالعه، کمترین هم نویسنده‌گی برون سازمانی را داشته است.

جدول ۲ هم نویسنده‌گی پژوهشگران مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان در سطح برون سازمانی را نشان می‌دهد. همانگونه که در جدول ۲ نشان داده شده است در مجموع، طی سال‌های مورد مطالعه، ۳۸۸۴ هم نویسنده‌گی برون سازمانی توسط مراکز تحقیقات علوم پزشکی صورت گرفته و در این میان سهم مرکز تحقیقات اورولوژی با ۹۷۱

جدول ۲: میزان هم نویسنده‌گی برون سازمانی مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان به تفکیک سال

	مراکز تحقیقاتی										
	سال										
	۲۰۰۹	۲۰۱۰	۲۰۱۱	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	جمع
اورولوژی	۹۱	۱۷۸	۱۵۷	۱۹۰	۱۶۴	۱۳۲	۵۹	۵۶	۹۲	۱۸۷	۶۹۳
بیماری‌های گوارش و کبد	۵۰	۳۳	۷۳	۲۰۲	۱۸۷	۱۸	۴۵	۴۵	۲۳	۲۱	۱۴۶
بهداشت و باروری	۱۷	۸	۱۴	۲۱	۲۳	۲۳	۳۰	۵۲	۵۷	۳۵	۳۰۰
سلولی مولکولی	۲۷	۳۲	۷۱	۲۶	۳۵	۲۳	۴۹	۷۹	۱۰۷	۱۳۷	۴۹۴
تروما جاده‌ای	۲۱	۲۹	۷۲	۷۲	۱۳۷	۱۰۷	۴۹	۷۹	۱۷	۲۷	۱۱۵
علوم دندانپزشکی	۰	۱۲	۲۳	۱۷	۲۷	۱۷	۲۵	۳۹	۳۷	۵۲	۲۱۴
بیماری‌های التهابی ریه	۲۲	۲۱	۲۱	۱۸	۵۲	۳۷	۴۷	۳۲	۴۲	۶۰	۲۳۶
بیماری‌های بینی و سینوس	۲۸	۱۰	۱۷	۱۷	۴۲	۳۲	۳۴	۱۸	۵۳	۷۹	۲۵۱
عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت	۳۱	۱۵	۲۱	۲۱	۵۳	۵۳	۵۳	۱۱۵	۷۱	۵۰	۴۶۴
اختلالات رشد کودکان	۶۶	۸۳	۲۶	۲۶	۷۱	۵۰	۴۳۹	۵۹۹	۷۴۶	۸۳۴	۳۸۸۴
مجموع	۳۵۳	۴۲۱	۴۹۲	۴۹۲	۸۳۴	۷۴۶	۵۹۹	۴۳۹	۵۹۹	۷۴۶	۳۸۸۴

مورد همکاری بیشترین هم نویسنده‌گی در سطح بین‌المللی را دارا می‌باشد. مرکز تحقیقات اورولوژی با ۱ مورد همکاری در مجموع در سال‌های مورد مطالعه، کمترین هم نویسنده‌گی بین‌المللی را داشته و مرکز تحقیقات بهداشت و باروری و بینی و سینوس هیچ همکاری بین‌المللی در طی سال‌های مورد مطالعه نداشته‌اند.

جدول ۳ هم نویسنده‌گی پژوهشگران مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان در سطح بین‌المللی را نشان می‌دهد. همانگونه که در جدول ۳ نشان داده شده است در مجموع، طی سال‌های مورد مطالعه، ۵ هم نویسنده‌گی بین‌المللی توسط مراکز تحقیقات علوم پزشکی صورت گرفته است. در این میان سهم مرکز تحقیقات تروما جاده‌ای ۱۶ هم نویسنده‌گی بوده و پس از آن مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی با ۱۱

جدول ۳: میزان هم نویسنده‌گی بین‌المللی مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان به تفکیک سال

	مراکز تحقیقاتی										
	سال										
	۲۰۰۹	۲۰۱۰	۲۰۱۱	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸	جمع
اورولوژی	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱
بیماری‌های گوارش و کبد	۲	۲	۱	۵	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۱۰
بهداشت و باروری	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
سلولی مولکولی	۰	۰	۱	۴	۰	۰	۳	۰	۰	۰	۱۱
تروما جاده‌ای	۰	۰	۰	۳	۶	۴	۰	۰	۰	۰	۱۶
علوم دندانپزشکی	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۴	۰	۰	۰	۴
بیماری‌های التهابی ریه	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۵
بیماری‌های بینی و سینوس	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲
اختلالات رشد کودکان	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۷
مجموع	۵	۱۲	۸	۱۱	۱۲	۵	۹	۶	۰	۰	۵۶

مرکز تحقیقات علوم پزشکی نوشه شده و ۴۵۰ نویسنده در نوشتن این مقالات نقش داشته‌اند که ضریب هم نویسنده‌گی در مجموع ۱۰٪ می‌باشد. سهم مرکز تحقیقات بهداشت و باروری با ۴۷ مقاله در مجموع سال‌های مورد مطالعه دارای ضریب هم نویسنده‌گی ۰/۷ می‌باشد.

جدول ۴ وضعیت ضریب همکاری گروهی پژوهشگران مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان در پایگاه استنادی اسکوپوس طی سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۵ میلادی را نشان می‌دهد. یافته‌ها نشان می‌دهد در مجموع، طی سال‌های مورد مطالعه، ۱۱۳۵ مقاله توسط ۱۰

است. در جدول ۳ تنها ضریب هم‌نویسنده‌گی یک مربوط به مرکز تحقیقات علوم دندان‌پزشکی در سال ۲۰۱۰، و مرکز تحقیقات بهداشت و باروری در سال ۲۰۱۱ می‌باشد که نشان می‌دهد نسبت تعداد نویسنده‌گان به تعداد مقالات تولید شده برابر یک می‌باشد.

نتایج همچین نشان داد که ضریب هم‌نویسنده‌گی مراکز از سطح پایینی برخوردار است. ضریب هم‌نویسنده‌گی رقمی بین ۰ تا ۱ است. این ضریب هر چه به یک نزدیک‌تر باشد سطح همکاری بالاست و بر عکس هرچه به صفر نزدیک‌تر باشد سطح همکاری گروهی بین نویسنده‌گان پایین

جدول ۴: ضریب هم‌نویسنده‌گی مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان به تفکیک سال

سال	مراکز تحقیقاتی	ارزویی	و کبد	گوارش	بهداشت و باروری	سلولی و مولکولی	تروما جاده‌ای	علوم دندانپزشکی	تهابی ریه	بنی و سینوس	عوامل اجتماعی	اختلالات رشدکودکان	مجموع
۲۰۰۹	مقاله	۳۶	۱۲	۶	۱۱	۹	·	۱۲	۱۱	۵	۱۱	۲۲	۱۲۴
۲۰۱۰	نويسنده	۱۰	۴	۵	۶	·	۴	·	۶	۵	۳	۹	۵۲
۲۰۱۰	ضریب	۰/۲۷	۰/۳۳	۰/۸۳	۰/۵۵	۰/۴۴	۰/۴۵	۰/۵	۰/۴۵	۰/۶	۰/۴۱	۰/۴۲	۵۲
۲۰۱۰	مقاله	۵۷	۱۰	۶	۱۲	۱۰	۴	۱۰	۷	۵	۵	۱۸	۱۳۹
۲۰۱۰	نويسنده	۱۴	۵	۵	۶	۷	۶	۷	۶	۳	۶	۹	۶۳
۲۰۱۰	ضریب	۰/۲۴	۰/۵	۰/۴۶	۰/۸۶	۰/۷	۱	۰/۷	۰/۷	۰/۶	۰/۵	۰/۴۵	۰/۴۵
۲۰۱۱	مقاله	۶۰	۱۹	۶	۲۲	۱۲	۹	۹	۷	۹	۸	۱۵	۱۶۷
۲۰۱۱	نويسنده	۱۶	۵	۵	۸	۷	۶	۶	۵	۵	۲	۸	۶۸
۲۰۱۱	ضریب	۰/۲۶	۰/۲۶	۰/۲۶	۰/۳۶	۰/۵۸	۰/۶۶	۰/۷۱	۰/۱۵	۰/۵۵	۰/۲۵	۰/۵۳	۰/۴۱
۲۰۱۲	مقاله	۵۴	۴۷	۶	۸	۳۶	۷	۷	۲۶	۱۷	۲۰	۱۲	۲۲۳
۲۰۱۲	نويسنده	۱۸	۶	۴	۴	۱۳	۴	۴	۶	۴	۳	۱۰	۷۲
۲۰۱۲	ضریب	۰/۳۳	۰/۱۳	۰/۶۶	۰/۵	۰/۳۶	۰/۵۷	۰/۲۳	۰/۲۴	۰/۱۵	۰/۸۳	۰/۳۱	۰/۳۱
۲۰۱۳	مقاله	۵۱	۳۶	۷	۱۴	۲۷	۷	۷	۱۸	۱۶	۱۶	۷	۷۰
۲۰۱۳	نويسنده	۱۶	۷	۴	۷	۱۱	۵	۵	۶	۵	۳	۳	۰/۳۵
۲۰۱۳	ضریب	۰/۳۱	۰/۱۹	۰/۳۶	۰/۳۳	۰/۷۱	۰/۴۱	۰/۲۳	۰/۲۴	۰/۱۵	۰/۲۵	۰/۵۳	۱۶۷
۲۰۱۴	مقاله	۳۸	۱۷	۵	۱۶	۲۰	۷	۷	۱۶	۹	۳	۷	۱۵۰
۲۰۱۴	نويسنده	۱۴	۷	۴	۵	۵	۷	۷	۶	۴	۳	۷	۶۵
۲۰۱۴	ضریب	۰/۳۷	۰/۴۱	۰/۴۳	۰/۴۴	۰/۳۱	۰/۵۸	۰/۷۱	۰/۴۴	۰/۴۳	۰/۴۷	۱۵۰	۱۵۰
۲۰۱۵	مقاله	۱۴	۱۶	۱۱	۱۰	۸	۱۲	۱۱	۱۰	۱۴	۱۳	۱۴	۱۲۳
۲۰۱۵	نويسنده	۷	۶	۶	۷	۶	۴	۴	۶	۴	۵	۴	۶۰
۲۰۱۵	ضریب	۰/۵	۰/۳۸	۰/۵۴	۰/۶۴	۰/۵	۰/۵	۰/۴	۰/۴	۰/۳۱	۰/۳۶	۰/۷۱	۰/۴۹
۲۰۱۵	مقاله	۳۱۰	۱۵۷	۴۷	۹۴	۱۲۶	۴۲	۷۸	۹۹	۷۸	۱۳	۱۱۰	۱۱۳۵
۲۰۱۵	نويسنده	۹۵	۴۰	۳۳	۴۶	۵۴	۲۹	۳۹	۳۳	۳۳	۲۱	۲۱	۴۵۰
۲۰۱۵	جمع	۰/۳۱	۰/۲۵	۰/۷۰	۰/۴۹	۰/۴۳	۰/۶۹	۰/۳۹	۰/۴۲	۰/۲۹	۰/۵۵	۰/۴۰	۱۱۳۵

نویسنده‌گان پرکار هر مرکز در طی سال‌های مورد بررسی شناسایی شدند.

در مرکز تحقیقات بهداشت و باروری (رویا فرجی و زیبا ظهیری، ۴۰ تولید علمی)، مرکز تحقیقات علوم دندان‌پزشکی (زهرا دلیلی کاجان، ۸ تولید علمی)، مرکز تحقیقات گوارش و کبد (فریبرز منصور قاعی، ۵۱ تولید علمی)، مرکز تحقیقات اختلالات رشد کودکان (اطاهر چراغی و افشین صفائی اصل، ۱۳ تولید علمی)، مرکز تحقیقات التهابی ریه (منوچهر آقاجانزاده، ۱۴ تولید علمی)، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت (ربابه سلیمانی، ۷ تولید علمی)، مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی (پروین بابایی، ۱۴ تولید علمی)، مرکز تحقیقات بینی و سینوس (شادمان نعمتی، ۱۸ تولید علمی)، مرکز تحقیقات تروماتی جاده‌ای (محسن مردانی کبوی، ۲۲ تولید علمی) و مرکز تحقیقات اورولوژی (سیاوش فلاحتکار، ۵۱ تولید علمی) بیشترین تولیدات علمی و پرکارترین نویسنده‌گان معرفی شدند.

جدول ۵ کشورهایی که بیشترین همکاری علمی را با مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان داشته‌اند نشان می‌دهد. در طی سال‌های مورد مطالعه بیشترین هم‌نویسنده‌گی با کشورهای آمریکا و سوئی و بعد از آن اسپانیا و آلمان بوده است.

جدول ۶ دانشگاه‌ها و مؤسساتی که بیشترین همکاری علمی را با مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان دارند، نشان می‌دهد. به دلیل پراکندگی مراکز و دانشگاه‌های همکار در تولیدات علمی در هر مرکز سه دانشگاه و مؤسسه‌ای که بیشترین همکاری علمی را با مراکز تحقیقات پزشکی استان گیلان داشته‌اند را در جدول نشان دادیم.

یافته‌ها نشان می‌دهد بیشترین همکاری مراکز علوم پزشکی استان گیلان با دانشگاه علوم پزشکی تهران می‌باشد. برای پاسخگویی به پرسش ۵، پژوهشگرانی که بیشترین همکاری علمی را با مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان دارند، ابتدا تعداد مقالات اعضا هیأت علمی وارد نرم افزار اکسل شد. بنابر یافته‌های پژوهش

جدول ۵: کشورهای همکار در تولیدات علمی مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان

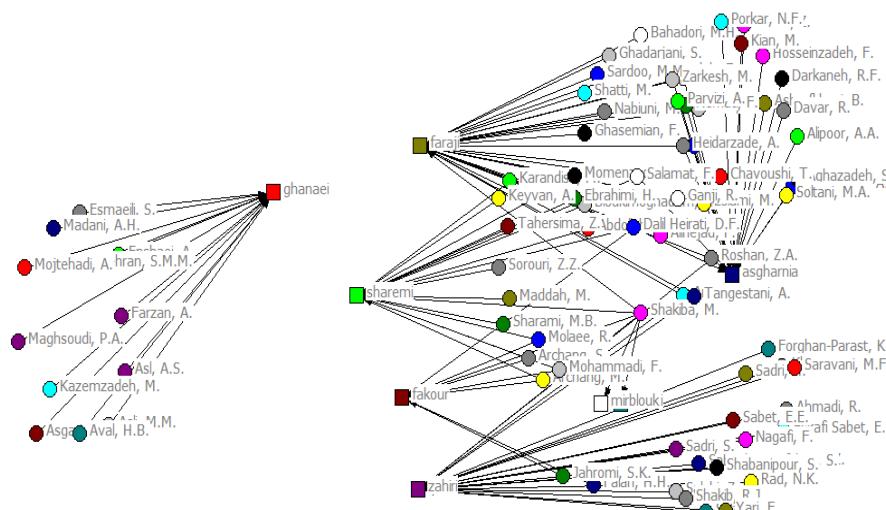
کشورهای همکار	مراکز تحقیقاتی اروپا	گوارش و کبد	مولکول	جاده ای	دندانپزشکی	ریه مؤثر بر سلامت	عوامل اجتماعی	اختلالات رشد جمع	کودکان
فنلاند	-	۳	-	-	-	-	-	-	۳
آمریکا	۱	۲	-	۴	-	۱	-	-	۷
نروژ	-	۲	-	-	-	-	-	-	۲
سوئد	-	۲	-	۳	-	-	-	-	۸
کانادا	-	۱	-	۲	-	-	-	-	۳
استرالیا	-	-	-	۲	-	-	-	-	۴
ایرلند	-	-	۳	-	-	-	-	-	۳
اسپانیا	-	-	۵	-	-	-	-	-	۵
فرانسه	-	-	۱	-	-	-	-	-	۱
آلمان	-	-	۱	۲	-	-	-	-	۵
مکریک	-	-	۱	-	-	-	-	-	۱
رومانی	-	-	-	۲	-	-	-	-	۲
ایتالیا	-	-	-	۱	-	-	-	-	۱
انگلستان	-	-	-	۱	۲	-	-	-	۳
ژاپن	-	-	۱	-	۱	-	-	-	۱
اروگوئه	-	-	-	۲	-	-	-	-	۲
برزیل	-	-	-	-	-	-	-	-	۱

جدول ۶: دانشگاه‌ها و مؤسسات همکار با مراکز تحقیقات علوم پزشکی استان گیلان

مراکز تحقیقاتی	دانشگاه	فراوانی
مرکز تحقیقات اروپا	دانشگاه گیلان	۶
مرکز تحقیقات اروپا	دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	۸
مرکز تحقیقات اروپا	دانشگاه علوم پزشکی تهران	۱۴
مرکز تحقیقات گوارش و کبد	دانشگاه علوم پزشکی مشهد	۱۱
مرکز تحقیقات گوارش و کبد	دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	۱۲
مرکز تحقیقات گوارش و کبد	دانشگاه علوم پزشکی تهران	۳۱
مرکز تحقیقات سلوی و مولکول	دانشگاه آزاد اسلامی	۸
مرکز تحقیقات سلوی و مولکول	دانشگاه علوم پزشکی تهران	۱۱
مرکز تحقیقات سلوی و مولکول	دانشگاه گیلان	۱۶
مرکز تحقیقات تروماتی جاده ای	بیمارستان عمومی شهید بهشتی	۹
مرکز تحقیقات تروماتی جاده ای	بیمارستان پورسینا	۱۲
مرکز تحقیقات تروماتی جاده ای	دانشگاه علوم پزشکی تهران	۱۳
مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی	مرکز فنی اقبال	۲
مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی	دانشگاه علوم پزشکی تهران	۲
مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی	دانشگاه آزاد اسلامی	۴
مرکز تحقیقات التهابی ریه	دانشگاه گیلان	۳
مرکز تحقیقات التهابی ریه	دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان	۵
مرکز تحقیقات التهابی ریه	دانشگاه علوم پزشکی تهران	۶
مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت	دانشگاه تربیت مدرس	۴
مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت	دانشگاه نیوکاسل، استرالیا	۲
مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت	بیمارستان شفاف، رشت	۳
مرکز تحقیقات اخلاقیات رشد کودکان	دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	۵
مرکز تحقیقات اخلاقیات رشد کودکان	دانشگاه علوم پزشکی شیراز	۶
مرکز تحقیقات اخلاقیات رشد کودکان	دانشگاه علوم پزشکی تهران	۱۸
مرکز تحقیقات بهداشت و باروری	دانشگاه خوارزمی	۲
مرکز تحقیقات بهداشت و باروری	موسسه درمان ناباروری مهر	۲
مرکز تحقیقات بهداشت و باروری	دانشگاه گیلان	۵
مرکز تحقیقات بینی و سینوس	بیمارستان الزهرا	۲
مرکز تحقیقات بینی و سینوس	دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی	۲
مرکز تحقیقات بینی و سینوس	بیمارستان امیرالمؤمنین، رشت	۵

ماتریس نوشته شد و سپس در نرم افزار UCINET داده ها به فرمت $\text{##d}.\text{##h}$) ذخیره شد و در انتها با استفاده از نرم افزار NetDraw که ضمیمه UCINET است، نقشه هم نویسنده هر مرکز تحقیقاتی ترسیم شد.

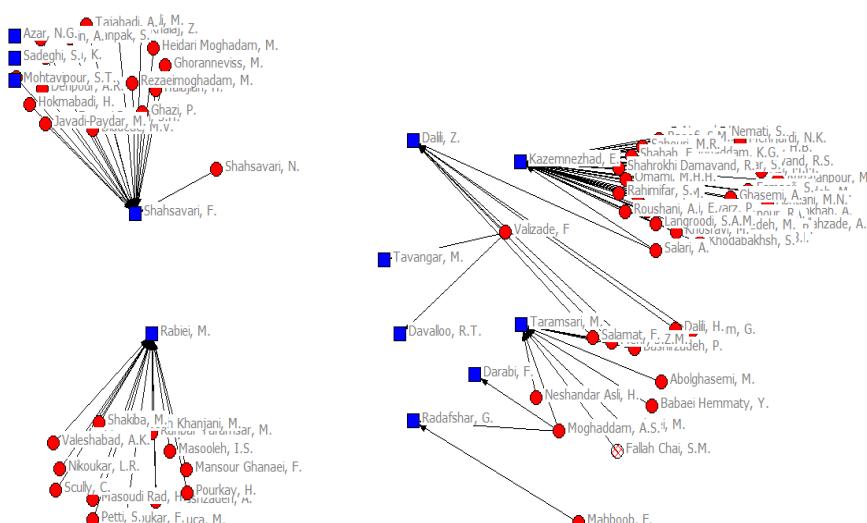
شکل ۱ تا ۱۰ شبکه هم نویسنده گیلان را نشان می دهد. شبکه هم نویسنده هر مرکز به تفکیک نمایش داده شده است. در پاسخ به این سوال ابتدا همکاری هر نویسنده با نویسندهان برون سازمانی در اکسل به شکل

شکل ۱: شبکه هم نویسنده برон سازمانی مرکز تحقیقات بهداشت و باروری

علمی برон سازمانی مربوط به زیبا ظهیری با ۳۵ همکاری علمی برон سازمانی و کمترین همکاری برон سازمانی مربوط به فروزان میلانی و فریبا میربلوک با ۱ همکاری برон سازمانی می باشد.

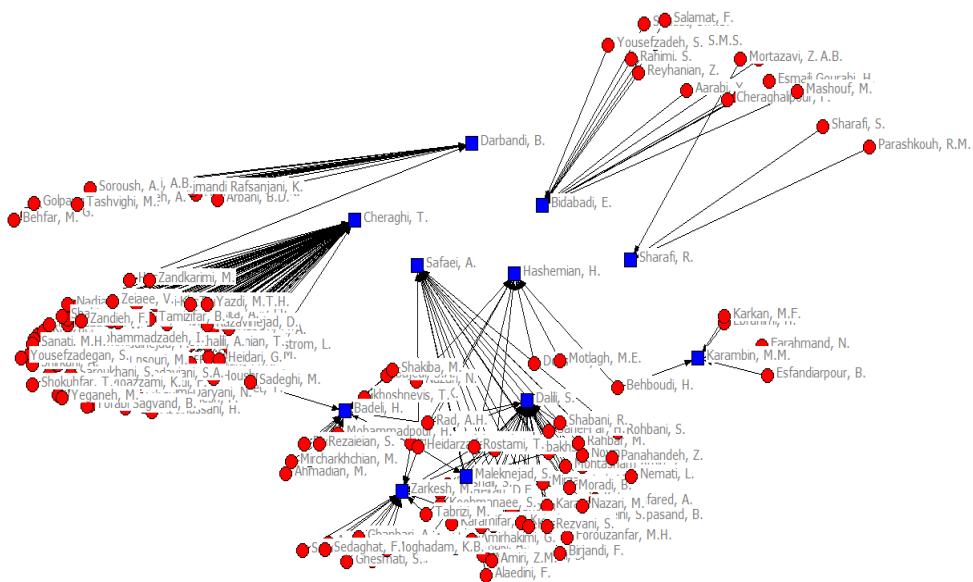
شکل ۱، مربوط به، نقشه هم نویسنده برон سازمانی مرکز تحقیقات بهداشت و باروری است. مریع های رنگی اعضای هیأت علمی و دایره های رنگی همکار برон سازمانی می باشند. بیشترین همکاری

شکل ۲: شبکه هم نویسنده برон سازمانی مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی

برون سازمانی بیشترین همکاری علمی برон سازمانی را دارا می باشد. فاطمه شهسواری نیز از اعضای هیأت علمی با ۲۱ همکاری بیشترین همکاری را داشتند.

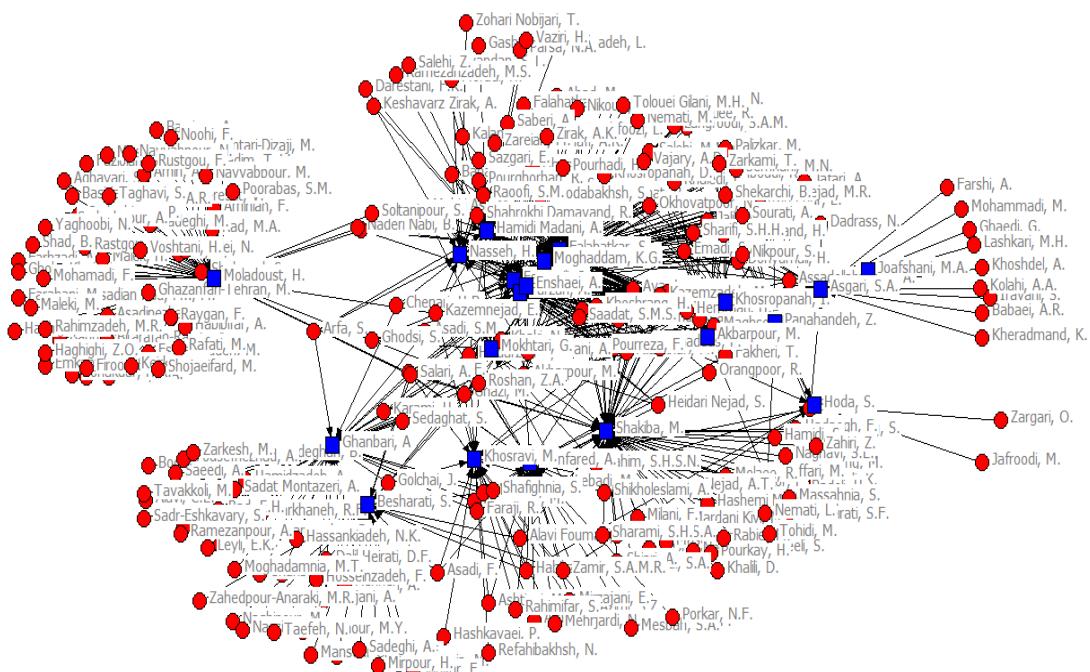
شکل ۲ مربوط به، نقشه هم نویسنده برون سازمانی مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی است. مریع های آبی اعضای هیأت علمی و دایره های قرمز همکار برون سازمانی می باشند. احسان کاظم نژاد لیلی از اعضای هیأت علمی مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی با ۶۲ همکاری

شکل ۳: شبکه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات اختلالات رشد کودکان

۱۹۳ همکاری علمی برон سازمانی بیشترین همکاری را داشته است و رضا شرفی با ۳ همکاری علمی برон سازمانی کمترین میزان همکاری علمی را دارد.

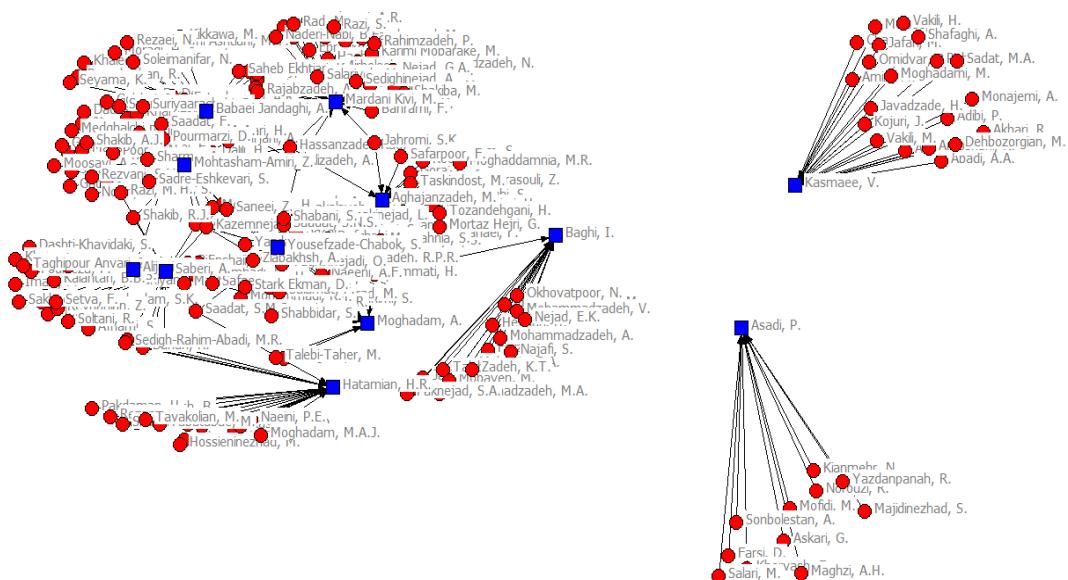
شکل ۳ مربوط به نقشه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات اختلالات رشد کودکان است. مریع های آبی اعضای هیات علمی و دایره های قرمز همکار برон سازمانی می باشند. ظاهر چراغی یکی از اعضای هیات علمی مرکز تحقیقات اختلالات رشد کودکان با

شکل ۴: شبکه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات اورولوژی

همکاری علمی برون سازمانی بیشترین همکاری علمی را داشته و بعد از آن مریم شکیبا عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات اورولوژی با ۱۴۵ همکاری علمی برون سازمانی بیشترین همکاری علمی را داشته است.

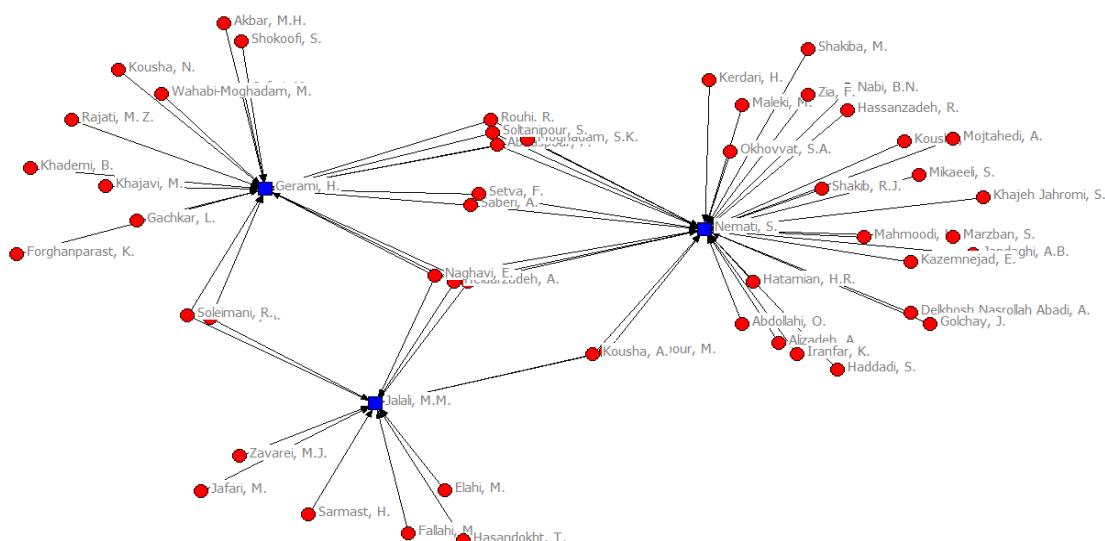
شکل ۴ مربوط به نقشه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات اورولوژی است. مریع های آبی اعضای هیأت علمی و دایره های قرمز همکار برон سازمانی می باشند. سیاوش فلاتکار با ۱۶۶

شکل ۵: شبکه هم نویسنده‌ی برون سازمانی مرکز تحقیقات تروما جاده ای

محسن مردانی کیوی با ۹۱ همکاری علمی برون سازمانی بیشترین همکاری علمی را دارند. و پیمان اسدی با ۱۱ همکاری علمی کمترین همکاری علمی برون سازمانی را دارد.

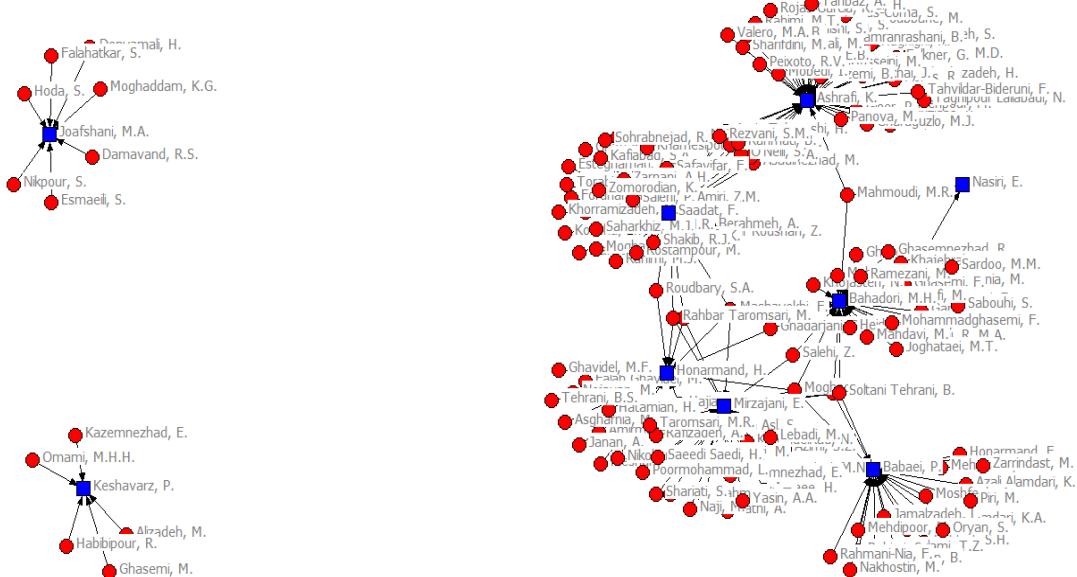
شکل ۵ مربوط به نقشه هم نویسنده‌ی برون سازمانی مرکز تحقیقات تروما جاده ای است. مربع‌های آبی اعضای هیات علمی و دایره‌های قرمز همکار برون سازمانی می‌باشند. زهرا محشم امیری و

شکل ۶: شبکه هم نویسنده‌ی برون سازمانی مرکز تحقیقات بینی و سینوس

همکاری علمی برون سازمانی بیشترین همکاری علمی را دارند. و هوشنگ گرامی متین با ۲۴ همکاری علمی بیشترین همکاری علمی برون سازمانی را دارد.

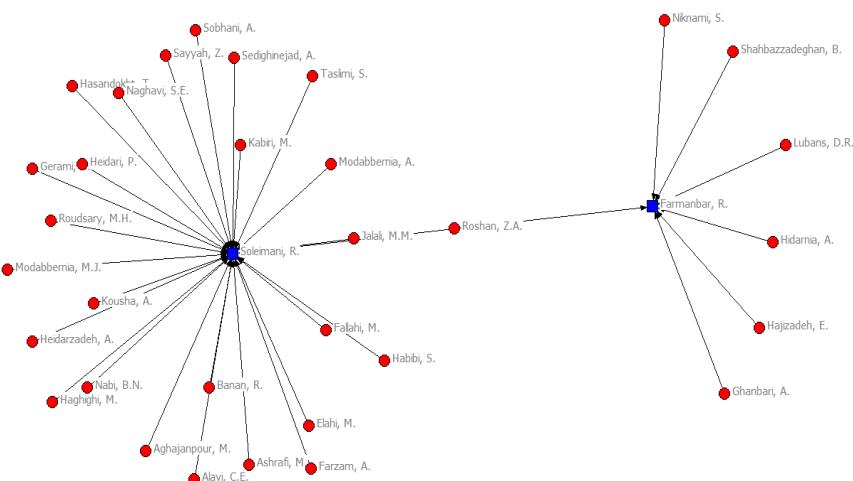
شکل ۶ مربوط به نقشه هم نویسنده‌ی برون سازمانی مرکز تحقیقات بینی و سینوس است. مربع‌های آبی اعضای هیات علمی و دایره‌های قرمز همکار برون سازمانی می‌باشند. شادمان نعمتی با ۶۰

شکل ۷: شبکه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات سلوی مولکولی

همکاری علمی برون سازمانی بیشترین همکاری علمی را داردند. و بروانه کشاورز با ۵ همکاری علمی کمترین همکاری علمی برون سازمانی را دارد.

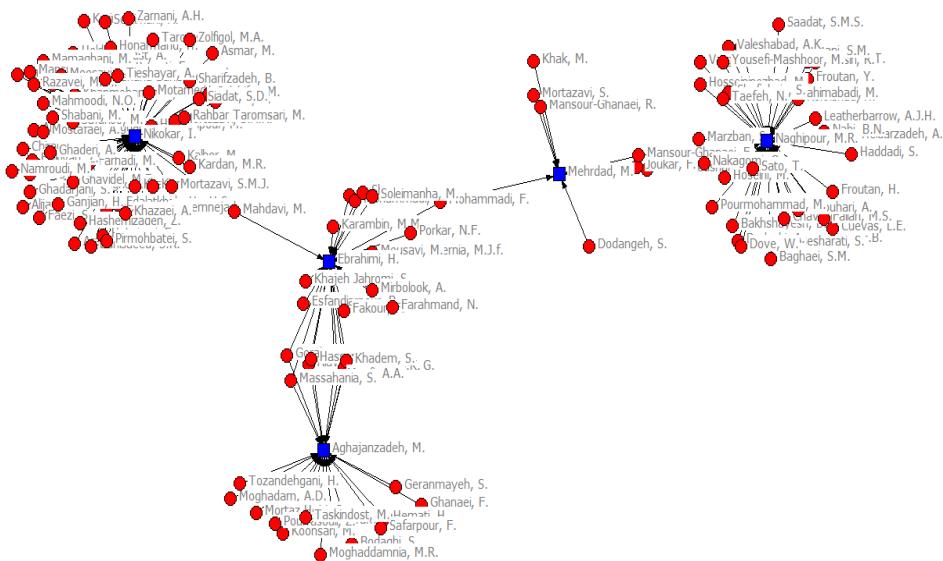
شکل ۷ مربوط به نقشه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات سلوی مولکولی است. مربع‌های آبی اعضای هیات علمی و دایره‌های قرمز همکار برон سازمانی می‌باشند. کیوان اشرفی با ۵۱

شکل ۸: شبکه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت

مرکز ربانه سلیمانی و ریبع الله فرمانبر عضو هیات علمی فعال می‌باشند که همکاری علمی برون سازمانی آنها به ترتیب ۳۱ و ۱۰ می‌باشد.

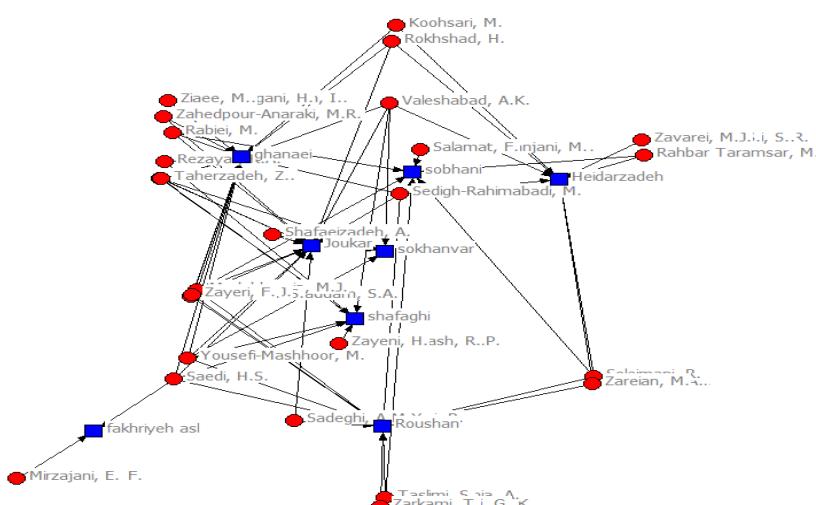
شکل ۸ مربوط به نقشه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت است. مربع‌های آبی اعضای هیات علمی و دایره‌های قرمز همکار برон سازمانی می‌باشند. در این

شکل ۹: شبکه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات التهابی ریه

مرکز تحقیقات بیماری‌های گوارش و کبد است. مریع‌های آبی اعضای هیات علمی و دایرہ‌های قرمز همکار برون سازمانی می‌باشند. فریبرز منصور قناعی با ۲۴۶، فرحتان جوکار با ۱۲۵ و آبتین حیدر زاده با ۱۱۸ همکاری علمی برون سازمانی بیشترین تعداد همکاری‌های علمی برون سازمانی را در مرکز تحقیقات بیماری‌های گوارش و کبد دارا می‌باشند.

شکل ۹ مربوط به نقشه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات التهابی ریه است. مریع‌های آبی اعضای هیات علمی و دایرہ‌های قرمز همکار برون سازمانی می‌باشند. ایرج نیکوکار عضو فعال از اعضای هیات علمی با ۷۹ همکاری برون سازمانی بیشترین همکاری علمی را دارد. شکل ۱۰ مربوط به نقشه هم نویسنده‌گی برون سازمانی

شکل ۱۰: شبکه هم نویسنده‌گی برون سازمانی مرکز تحقیقات بیماری‌های گوارش و کبد

بحث و نتیجه‌گیری

قرار دارد. نتایج تحقیق با تحقیق اسدی و دیگران (۲) که همکاری‌های علمی و شبکه‌های هم تأییفی در تولیدات علمی دانشگاه صنعتی شریف را بررسی نمودند مطابقت دارد. سهم تولیدات با الگوی نویسنده‌گی تک نویسنده در حال کاهش بوده و سهم تولیدات با الگوی دو نویسنده و بیش از دو نویسنده، پیوسته در حال افزایش بوده است. به لحاظ دانشگاه‌ها و موسسات پر تولید، یافته‌ها نشان می‌دهد که بیشتر مقالات مربوط به دانشگاه‌ها و مؤسسه‌ای است که از نظر رتبه علمی در ایران در سطح بالایی قرار دارند. دانشگاه‌های تهران، تربیت مدرس، شهریاد بهشتی بیشترین همکاری علمی را با محققان مراکز تحقیقات علوم پژوهشی استان گیلان داشته‌اند. رابطه نزدیکی میان همکاری و تولید علم وجود دارد. نتایج تحقیق سهیلی (۱۰) نیز گویای این موضوع می‌باشد که نویسنده‌گانی که بالاترین نمره مرکزیت را به دست آورده‌اند امکان دسترسی سریع به سایر نویسنده‌گان و منابع حاضر در شبکه را دارند و به عنوان نویسنده‌گان گروه پرقدرت مطرح هستند.

یکی از مصادیق همکاری علمی پدیده تالیف مشترک یا همکاری در تالیف یا همان هم تأییفی است. در محیط‌های پژوهشی و بحث پیرامون همکاری‌های علمی، هم تأییفی رؤیت پذیرترین و دسترس پذیرترین شاخصی است که در راستای سنجش و اندازه‌گیری میزان همکاری‌های علمی به کار می‌رود. به نظر می‌رسد همه این عوامل در بالا بردن کیفیت یک اثر علمی تاثیر گذار باشند و نتیجه یک کار علمی مشارکتی از میزان نفوذ و تاثیر بیشتری نسبت به آثار تک نویسنده برخوردار باشد (۱۵). برای افزایش تولید علمی، امکان تبادل علمی بین دانشگاه‌های داخل و خارج برای استفاده از تجربیات یکدیگر، برگزاری دوره‌های آموزشی شیوه‌های نگارش مقالات علمی و آشنایی با پایگاه‌های اطلاعاتی به طور منظم، فراهم کردن امکاناتی برای افزایش آشنایی محققان با زبان‌های خارجی، انجام مستمر پژوهش‌های علم سنجی برای شناخت بیشتر از روند تولیدات علمی در دانشگاه، پیشنهاد می‌شود.

در ۱۰ مرکز تحقیقاتی علوم پژوهشی، تعداد ۱۱۴۰ مقاله از ایران در طول سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۵ در نمایه استادی اسکوپوس نمایه‌سازی شده است که از حدود ۱۱۹ عضو هیأت علمی این مراکز تعداد ۵۱۷۱ نویسنده در نوشتن مقاله با اعضای هیأت علمی این مراکز همکاری داشته‌اند. نتایج پژوهش حاضر همچنین نشان می‌دهد که اعضای هیأت علمی مراکز تحقیقات علوم پژوهشی گیلان بیشترین همکاری را به ترتیب با محققان کشورهای آمریکا و سوئد داشته‌اند. Kim در مقاله خود همکاری‌های پژوهشی در سطح بین‌المللی در کشورهای در حال توسعه را غالب در به دست آوردن دانش و فون از کشورهای توسعه یافته می‌داند. از طرفی با نگاهی به توزیع فراوانی مقالات نوشته شده با کشورهای همکار می‌توان گفت تمرکز همکاری‌ها با کشورهای خاصی است که می‌تواند به دلیل قویتر بودن کشورهای مزبور در زمینه‌های علمی مورد نظر محققان مراکز تحقیقات علوم پژوهشی گیلان باشد و یا این که احتمالاً محققین به همکاری با کشورهایی تمایل دارند که یا محل تحصیل آن‌ها بوده و یا این که برای فرصت مطالعاتی به آنجا رفته‌اند (۱۲). یافته‌های پژوهش با نتایج پژوهش دانش و همکاران که همبستگی میان تولید علم و میزان همکاری گروهی دانشمندان علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی در جهان بود مطابقت دارد چرا که نشان داد پژوهش نشان داد همکاری بین‌المللی مراکز تحقیقات علوم پژوهشی استان گیلان در سطح نسبتاً پایینی قرار دارد که علت آن را می‌توان به تعامل و ارتباط ضعیف در سطح بین‌المللی نسبت داد. با وجود پایین بودن همکاری علمی در سطح بین‌المللی، همکاری در سطح ملی از وضعیت بهتری برخوردار است. میانگین خریب همکاری علمی بین نویسنده‌گان در طول ۷ سال دوره تحقیق، $0.4/0$ است که چون به نیم، که متوسط و میانگین همکاری گروهی بین نویسنده‌گان هست، نزدیک است، پس می‌توان گفت همکاری علمی بین نویسنده‌گان در حد متوسط

References

1. Rasolabadi M, et al. Scientific collaboration model articles indexed in Scopus Kurdistan University of Medical Sciences from 2010 to 2014. *Journal of Kurdistan University of Medical Sciences* 2015; 20(3): 105-12.
2. Asadi M, et al. Scientific cooperation and networking co-authorship in scientific publications over the years 2005-2010 Sharif University of Technology. *National studies on librarianship and organize information* 2013; 24(1): 166-186.
3. Sonnenwald DH. Scientific collaboration. *Ann. Rev. Info. Sci. Tech.* 2007; 41(?): 643-81.
4. Persson O, Glanzel Danell R. Inflationary bibliometric values: The role of scientific collaboration and the need for relative indicators in evaluative studies. *Scientometrics* 2004; 60(3): 421-32.
5. Glänzel W. "Co-authorship patterns and trends in the sciences (1980–1998): A bibliometric study with implications for database indexing and search strategies". *Library Trends* 2002; 50(3): 461-73.
6. Liu X, Bollen J, Nelson ML, Van de Sompel H. "Co-authorship networks in the digital library research community". *Information Processing and Management* 2005. 41(6): 1462-80.
7. Osareh F, Marefat R. The growth of scientific productivity of Iranian researchers in Medline. *Rahyaft* 2006; 35(10): 39-44. [In Persian]
8. Danesh F, Abdulkmajid A, Rahimi A, Babaie F. Collaboration rate among researchers in research center of IUMS in carrying out research projects. *Health Information Management* 2009; 6(1): 52. [In Persian]
9. Ahmadi H, Osareh F, Soheili F. Scientific cooperation, areas of co-authorship networks: a case study, co-authorship relations Mojtaba Shamsipur in the field of chemistry. *Approach* 2013; 54: 81-8.
10. Soheili F, Cheshme Sohrabi M, Atashpaykar S. Co-authorship network analysis of Iranian medical science researchers: A social network analysis. *Caspian Journal of Scientometrics* 2015; 2(1): 24-32.
11. Durden G, Perri TJ. "Co-authorship and publication efficiency". *Atlantic Economic Journal* 1995; 23(1): 69–76.
12. Kim M. Korean science and international collaboration, 1995-2000. *Scientometrics* 2006; 63(2): 321-39.
13. Anuradha K, Urs S. Bibliometric indicators of Indian research collaboration patterns: a correspondence analysis. *Scientometrics* 2007; 71(2): 179-89.
14. Ajiferuke I, Burell Q, Tague J. Collaborative coefficient: a single measure of the degree of collaboration in research. *Scientometrics* 1988; 14 (5-6).
15. Erfanmanesh M, Basirian Jahromi R. The co-authorship network of the articles published in the national studies on librarianship and information organization journal using social networks analysis indexes. *National Studies on Librarianship and Information Organization* 2013; 94 (2): 76-96.